

At twifla om segern, det wore en blygd,
I ära och dygd
der ligger den werkliga styrkan.

10. Man lätt genom enighet underwerk gör
och står emot stormen som klippan;
Ty låtom oss samjas, som Swenskarne bär,
Nog brytes en stör,
Men si det blir narri med knippan.

11. Må Fosterlands kärleken sprida sitt frö
från thronen til ringaste bojan;
När wädrer det blåser, så wickar en rö,
Men wi kunna dö,
och döden är bättre än bojan.

GS 1897

105
En Ny och Lustig

Krigs-Wisa

Om

De Rasta Bönderna,
Som inte war rädda för Busen.

Wålment författad af

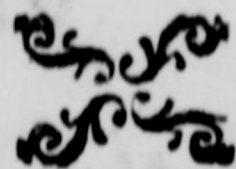
Jan Ersson.

Gjunges som: Herr Peder och Isken
Kerstin &c.

GADEUN,

Tryckt hos Pehr Ol. Armar, 1808.

Kostar 6 rst. Specie.

I hafwen wål hørt mång underlig ting
om Busen som härjade jorden;
Han wille ta in hennes belaste ring
och ströf der ifring,
Men, ser du, han stötte på Norden.

2. Han riste sin långa fôr hisliga pamp,
men han wåra fjällar ej rörde;
Som ingen af råddhoga wet eller damp,
Så börjades kamp,
och småtrollen fôr sig han fôrde.

3. De skender gånga sig in med en hast:
"Nu kunna wi åta på Swerget."
"Stor tack", sade Swensten, "här blir ingen
"ty folket står fast, crast,
"Och Kungen han ständar som berget."

4. Men Ryfkarne hinna til Åland med list,
ty blefwo de också förgångna;
De wille åt Swerge, jag säger förwist,
och kommo til sist, —
men alla så kommo de fångna.

5. Ej

5. Ej bättre det gick uti Sinland, skall tro,
Der togo de och sina bitar,
Och sade: "God wån, låt dig plundras i ro,
"Sitt trygg i ditt bo" —
Der swartes med yrer och plitar.

6. Far Ollikain arlade tröjan grå,
tog mössan och påsen och bältet,
och ropade: "Gosar! här gäller gå på
"och wåldigen slå
"Wår strålliga owån ur fältet."

7. "Och wore han dubbelt så manstark som wi,
"och wore det sjelfwa hin onde,
"Så skal han ha stryk, om wår Herre står bi,
"Så skal han wål bli
"rätt änger at slåß med en bonde."

8. Och Sinnarna munno, de skulle det wål,
de stridde fôr frihet och huse;
Ty Swensten kan allt, men kan aldrig bli
här modigan själ, strål,
och blir inte bang fôr en buse.

9. Fôr sådan en Rung, som regerar hans bygd,
han brinner af trohet och dyrkan;

9